

Už nejsem pán, už jsem jen kmán
Tak, jako mnozí jiní
A občas se i převlékám a pátrám ve své skříní

Jaro, léto, podzim, zima, na to spolehnout se dá
Že po zimě je jaro zas, že slunce zas sílu má
Věřil jsem a věřím dál, život je prožití
A i když se to nezdá snad, jsou pořád věci, co mě chytí

Já prošel půlku světa, možná vy jste došli dál
Teď na chvíli se zastavím, ať vím, co mi osud přál

Jen málo jsem se poučil, často nevím proč a nač
Jen vím, že se život točí v kruzích
Veselí že střídá pláč

A tak i když jsem trochu unaven, svou hlavu vzhůru tyčím
I když mi milá s jiným zmizela, a pro šéfa už nejsem ničím
Snad je to trochu k smíchu, hůř už nemůže snad být
A já rád vám o tom zaspívám, ale teď nechte mě chvíli snít